

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Πέμπτον έτος τουτο είναι
κι' έδρα πάλιν αί 'Αθήναι.

Έτος χίλια οκτακόσια κι' όγδοήκοντα οκτώ,
τό Ταμειο μας κλεισμένο και τό χέρι άνοικτό.

Ό Ρωμηός την έβδομάδα — μόνο μιá φορά θά βγαίνει,
κι' όταν έχω έξυπνάδα — κι' όποτε μου κατεβαίνει.
Συνδρομητάς θά δέχομαι, — διότι τους άνέχομαι,
μοναχά 'στάς 'Επαρχίας — και 'στο 'Εξωτερικόν,
έπειδή καιρούς πτωχείας — τρέχει τό 'Ελληνικόν.
Συνδρομή για κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα και μόνο,

για τά ξένα όμως μέρη — δεκαπέντε και 'στο χέρι.
'Αλλ' έδώ συνδρομηται — δέν θά γίνονται ποτέ,
κι' όσα φύλλα κι' άν κρατῆς — δέν περνῆς συνδρομητής.
Κι' ούτε θέλω νταραβέρι — μέ κανένα κανονιέρη.
Γράμματα και συνδρομαι — αποστέλλονται σ' έμέ.
Μές'στών φόρων την άντάρα — κι' ό Ρωμηός μας μιá δεκάρα,

Είκοσιδύο μηνός Μαΐου,
πωλήσεις δόξης και μεγαλείου.

Όκτώ πουντος και διακόσα,
σκοτωμοι και χάλια τόσα.

Ευτύχημα έξαφνικό μέσα 'στο τόσο μας κακό.

Ένῳ πολλοί Χριστιανοί έλύσσαξαν τῆς πείνας
έντός τῆς έλευθέρης γῆς κι' έντός αὐτῆς τῆς δούλης,
ένῳ αγάλματα θεῶν αφίνουν τὰς 'Αθήνας,
ένῳ αὐτόχειρ γίνεται ό δυστυχῆς Ψιμούλης,
ένῳ και ό Βεργόπουλος τόν Καλλαντζῆν σκοτώνει
κι' ό αδελφός του Καλλαντζῆ εκ θαύματος γλυτώνει.

Βαρειά βαρειά εντράνταζαν βατσέλα και βαπόρια,
κι' ανέθηκαν Δερβίσιδες άπάνω 'στα τζαμιά...
τέτοια τιμή δέν έλαβε ακόμη κι' ή Βιτώρια,
τέτοια τιμή δέν έλαβε βασίλισσα καμμιά.
Τέτοια τιμή την έκαμαν για την 'δική μας μόνο,
για τον 'δικό μας βασιληά, για τον 'δικό μας θρόνο.

Ένῳ κανένας δάνειον ευκόλως δέν ευρίσκει
κι' ό Ιερεις Ζαννούβιος εκ πείνης αποθνήσκει,
ένῳ λυγμός ακούεται και κοπετός μεγάλος,
ένῳ φονεύουν λυσσωδώς δρο τρεις τόν Φεγγαρά,
ή προσφιλης μας 'Ανασσα με δλον της τό κάλλος
έπέρασε του γαλανού Βοσπόρου τά νερά.

Όποια ευτυχήματα και αγαθά μεγάλα!
αί σχέσεις μας έδέθησαν και είναι μέλι γάλα.
Οί δούλοι κι' οί έλεύθεροι από χαρά πηδούν,
ανεστατώθη καθεμιά Σουλτάνα 'στο Σεράγι,
φιλει και ό Πρωθυπουργός τόν Μπέη Φεριδούν,
και ό Μωάμεθ κι' ό Χριστός πηγαίνουν πλάγι πλάγι.

Και με λαχτάρα 'ξύπνησαν τῶν δούλων ή καρδιαίς
κι' ευθύς ό νοός των έτρεξε σε περασμένα χρόνια,
και του Σουλτάνου αναφαν άμέσως ή ποδιαίς
και άρκετά προς χάριν της έτράβηξε κανόνια,
κι' ό ίδιος έτοιμάζετο μετάνοιαις να τῆς κάνη,
μά έλα όπου είχανε οί Τουρκοι ραμαζάνι.

Άς πέσουν όλα τά κακά εις την 'Ελλάδα τώρα,
ας έλθουν μαύραις συμφοραίς και δυστυχίας μόρα.
'Η προσφιλης βασίλισσα χίλια καλά θά φέρη,
αγάπαις, σχέσεις φιλικάς, και τόσο θησαυρό...
σὸ ιου Βοσπόρου ησυχο κι' όλόδροσο άγέρι
φύσα 'στο μισοφέγγαρο κι' άπάνω 'στο σταυρό.